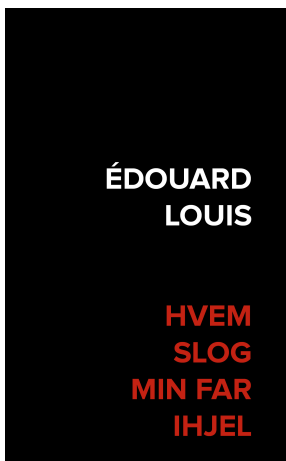

- [Facebook](#)
- [Twitter](#)
- [RSS Feed](#)

- [Anmeldelser »](#)
- [Artikler »](#)
- [Podcasts »](#)

Nyhedsbrev:

- [Om LitteraturNu](#)
- [Redaktion & Skribenter](#)
- [Kontakt](#)

Copyright 2015 · LitteraturNu · All Rights Reserved

»

 14 personer synes godt om dette. [Opret en profil](#) for at se, hvad dine venner synes godt om.Af [Nanna Søndergaard Larsen](#) | 14. august 2019

En farkrops forfald – Édouard Louis HVEM SLOG MIN FAR IHJEL

Med sin tredje roman, der også er en form for opfølger på debutværket, breder Édouard Louis blikket ud til ikke blot at lægge sig på det enkelte individ, men anskue hele samfundet.

Når december måned begynder, fortæller du os at du ikke kan vente til julen er overstået, til vi har lagt den bag os, og jeg tror du lader som om du hader lykke, så du kan bilde dig selv ind at det er dit eget valg hvis dit liv ser ulykkeligt ud, som om du ville bilde andre ind at du havde kontrol over din egen ulykke, som om du ville give indtryk af at når dit liv havde været for hårdt, så var det fordi du selv havde valgt det af væmmelse over fornøjelser, af afsky over glæde.

HVEM SLOG MIN FAR IHJEL kunne ligeså godt være et teaterstykke, som den kunne være en roman. 'Hvis denne tekst var en teater tekst,' tankespinder en ukendt stemme på bogens første side, så ville den indledes med en regibemærkning, der placerede stykkets to karakterer, en far og hans søn, i et tomt rum såsom en fabrikshal eller en gymnastiksal — to klassiske randområdemotiver, hvad der før var byens sociale centrum, som provinsens håndboldhal, nu forladt, og som perfekt repræsenterer de socioøkonomiske forhold Louis' værker udspiller sig under.

Ideen om Édouard Louis' værk som et teaterstykke er ikke fjern. I efteråret 2018 blev hans debutroman, [FÆRDIG MED EDDY BELLEGUELLE](#), sat op som et teaterstykke på Betty Nansen Teatret, hvor den mandlige hovedperson, Eddy, stod alene på scenen og talte. Denne gang er der også tale om en form for monolog på trods af to karakteres tilstedeværelse, det er nemlig kun sønnen, der taler, både henvendt til sin far, hvilket understreges af skriftens brug af duet, men også til publikum, der må forstås som samfundet, men måske i særdeleshed som det urbane borgerskab.

Louis' nye roman ligger sig i forlængelse af fortællingen om den autofiktive Eddy, og de tematikker om arbejderklasse og provinsiel undertrykkelse denne beskæftigede sig med. Værket udspiller sig som en søns besøg hos sin syge far i provinsen, hvor han gennem enetalen forsøger at udrede sin kærlighed og sin vrede ikke blot imod faderen, men imod hele det samfund, og måske især de alfaderlige franske præsidenter, som han gerne vil stille til ansvar for farens dårlige helbred.

At værkerne stræber efter et liv på scenen, er måske overraskende, for Louis' sprog er ikke imponerende. Det er ikke et prangende sprog. Det svulmer ikke op, spilder ikke over af adjektiver og nøjsomme beskrivelser af minutiose detaljer. Det er hvad man kunne kalde et robust sprog eller et nøgternt sprog. Det er også hvad man kunne kalde et fattigt sprog. På den måde spejler Louis' sproglige stil i HVEM SLOG MIN FAR IHJEL den sociale klasse værket beskæftiger sig med, ligesom det ligner det sprog, der blev brugt i FÆRDIG MED EDDY BELLEGUELLE, og det er altså ikke kun igennem indholdet, at de to værker forbinder sig til hinanden, men også i udformningen.

Sproget opleves som et brud med den kreative klasse, fortælleren Eddy er blevet en del af gennem sin uddannelse i Paris, og med den politiske klasse, der forsøges at råbes op. Og selv i sprogets fattigdom skjules der sætninger, der ikke kan stoppe sig selv, men fortsætter og fortsætter, som aldrig bliver færdige med at præcisere deres betydning, eller der dukker sproglige billeder som 'purpurrøde blodpletter på de gule klinker' op, som en valmue mellem betonfliserne.

At kalde HVEM SLOG MIN FAR IHJEL for en roman er måske ikke helt passende. Med sine knap 70 sider kunne den nok højest blive klassificeret som en novella, men det er i særdeleshed gennem sit indhold, tematikkerne, der behandles og måden hvorpå de behandles at værket falder uden for kategori. HVEM SLOG MIN FAR IHJEL kan siges at gøre brug af en auto-teoretisk skrift i undersøgelsen af farens liv, sygdom og de politiske vilkår, der i romanen ses som grundlaget for farkroppens forfald. I auto-teorien inddrages den skrivendes personlige erfaringer i et forsøg på at teoretisere over problematikker i samfundet fra alt til spørgsmål om køn, kultur eller klasse, og det er også her HVEM SLOG MIN FAR IHJEL adskiller sig fra sin forgænger og hæver sig til et andet kritisk niveau.

Selvom Louis centrerer sin fortælling omkring farkroppen — samt en opvækstfortælling, der føles autentisk og erfaret og som fortsætter debutromanens autofiktive skildring af en feminin drengs opvækst i et nordfransk arbejderklasse miljø — slutter HVEM SLOG MIN FAR IHJEL ikke i den personlige og kropslige erfaring. Den strækker sig netop væk fra kroppen hen mod det sociale og det politiske. Louis insisterer på at benævne franske politikere, ministre og i særdeleshed præsidenter. Gennem fortællingen om den fra hinanden faldende farkrop fortæller Louis om et politisk system, der tilgodeser en herskende overklasse og insisterer på at vise os 'den kategori af mennesker som politik forbeholder en tidlig død.'

I værkets afsluttende del understreger Louis, hvordan afskaffelsen af statstilskud på lægemidler under Jacques Chirac i 2006 ødelagde hans fars tarme. Louis beskriver, hvordan Nicolas Sarkozy ændringer i sygedagpengesystemet tvang hans far, der var uarbejdsdygtig efter en arbejdsulykke, til at tage imod jobs han i virkeligheden ikke kunne holde til. 'Nicolas Sarkozy og Martin Hirsch smadre din ryg' lyder anklagen. Og det ord er netop centralt for en forståelse af Édouard Louis' tredje bog. Det er et anlageskrift mod den franske stat, mod de politikere og diskursive bevægelser, der har skabt disse – for nogen – dødelige tilstande. 'For de dominerende er politik for det meste et spørgsmål om æstetik, en måde at opfatte sig selv på, at se verden på, at opbygge en personlighed på. For os var det liv eller død.'

- Forfatter: Édouard Louis
- Titel: HVEM SLOG MIN FAR IHJEL
- Originaltitel: Qui a tué mon père
- Oversat af: Francois-Eric Grodin
- Sider: 69
- Pris: 149,95,-
- Forlag: Rosinante
- ISBN: 9788763859998

Køb hos Plusbog.dk

Tidligere udgivelser

- FÆRDIG MED EDDY BELLEGUELLE (2014)
- VOLDENS HISTORIE (2017)

Nyeste anmeldelser i kategorierne [Erindringer](#), [Litteratur](#), [Roman](#),

- [Et skrøbeligt forfatterportræt – Virginia Woolf ET RIDS AF FORTIDEN](#) · 16-03-2016
- [At se livet igennem en lyserød silkestrømpe – Suzanne Brøgger SZ \(ET LIVS BILLEDER 1944-2014\)](#) · 26-01-2015
- [Når mennesker bliver rovdyr – EN KVINDE I BERLIN](#) · 05-08-2014
- [Den gode europæer – Stefan Zweig VERDEN AF I GÅR](#) · 27-01-2014
- [Verden løfter sig – Luis Buñuel MIT SIDSTE SUK](#) · 10-07-2013

Læs også

- [‘Red det du holder af’ – Jonathan Franzen VED ENDEN AF VERDENS ENDE](#) · 02-08-2019
- [Når fisse er kærlighed og alt er, som det plejer – Michel Houellebecq SEROTONIN](#) · 17-06-2019
- [Ny oversættelse tager læseren ved hånden, når Leopold Bloom vandrer gennem Dublin – James Joyce ULYSSES](#) · 22-05-2019
- [Formidabelt, sensibelt søvngænger – Leslie Kaplan HIMLENES BOG](#) · 18-05-2019
- [‘Ironien er den ypperste form for oprigtighed’ – Enrique Vila-Matas DER ER ALDRIG NOGEN ENDE PÅ PARIS](#) · 14-12-2018